

Arrest

nr. 212 208 van 12 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 5 oktober 2015 België binnen zonder enig identiteitsdocument en vraagt op 8 oktober 2015 asiel aan. Op 22 mei 2018 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Alishing van het district Mehterlam in de provincie Laghman. U bent Tadzjiek van etnische origine.

Uw problemen begonnen december 2014. U werkte voor een distributiebedrijf waar u pro-Amerikaanse magazines uitpakte, telde en met de wagen naar bedrijven in Jalalabad bracht. U nam magazines meer naar huis en u gaf er twee aan uw buurman. Diens neef toonde ze op zijn beurt enkele dagen later aan de taliban, waarop die laatsten u vroegen om met hen mee te werken. U ging initieel akkoord maar besloot te vluchten toen de taliban een week later met een concreet plan kwamen. Nog eens zo'n twee à drie weken later verliet u het land.

U heeft Afghanistan verlaten op 31 december 2014 en reisde via Iran, Turkije en de balkanroute richting België. U kwam in België aan op 5 oktober 2015, waarna u hier op 8 oktober 2015 asiel aangevraagd heeft.

U legde de volgende documenten neer om uw verzoek om internationale bescherming te staven: certificaten van uw werk, een werkbadge, een micro-SDHC-kaart (4GB) met daarop filmpjes waarop te zien is hoe huizen in brand gestoken worden, een dreigbrief van de taliban, uw werkcontract, uw taskara, de taskara van uw vader (kleurenkopie), uw schooldiploma, meerdere Afghaanse magazines en de enveloppe waarin dit alles u verstuurd werd. Na het gehoor maakte uw advocaat, meester Sakhi Mir-Baz, een aantal opmerkingen over. Hij verbeterde met name enkele spelfouten en stelde dat de tolk twee zaken verkeerd zou begrepen hebben.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS I, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker om internationale bescherming geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker om internationale bescherming die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst is uw kennis over uw plaats van herkomst te beperkt en stemt zij niet overeen met de informatie aanwezig op het CGVS. Zo weet u niet in welk district uw dorp gelegen is. U stelt dat uw district Alishang zou heten (CGVS I, p.3; DVZ Verklaring, p.4). Het door u aangegeven dorp ligt echter in het district Mehterlam, waar zich tevens de gelijknamige provinciale hoofdstad bevindt. Daarna wordt u de naam gevraagd van de provinciale hoofdstad, dewelke in uw district ligt en niet zo ver van uw dorp, maar daarop antwoordt u foutief 'Laghman' (CGVS I, p.3). U weet wel dat er een nieuw district is, genaamd Bad Pakh. U kan echter niet duiden wanneer dat district gemaakt is. U kan zelfs niet aangeven of u op dat moment nog een kind was (CGVS I, p.12). De omliggende districten zijn volgens u enkel Alishang, Surobi en Dawlat Shah (CGVS II, p.5). U laat het na Qarghayi te noemen, een district dat maar liefst zijn volledige noordgrens met het uwe deelt. Bovendien claimt u dat het dorp Mustafa, dat 'ongeveer drie à vier dorpen verder van het onze ligt', in hetzelfde district als het uwe zou liggen. Dat klopt niet (CGVS I, p.15). Ook het dorp Islamabad uit Alishang zou volgens u in uw district liggen (CGVS I, p.15), hetgeen niet overeenstemt met de op het CGVS aanwezige informatie. Zelfs als u verschillende dorpsnamen uit uw regio wordt gegeven, herkent u deze niet. Zo heeft u nog nooit gehoord van Kunj (CGVS II, p.3), Tarakay (CGVS II, p.4), Arena (CGVS II, p.4), Shahda (CGVS II, p.4). Turki zou volgens u dan weer niet in uw district liggen (CGVS II, p.4). U wordt gevraagd naar Harmal, een dorp niet bijster ver van het uwe. U geeft aan dat het richting Alingar gelegen is, maar u kan de naburige dorpen niet noemen (CGVS II, p.3). U wordt gevraagd aan te geven welke dorpen u tegenkomt van uw dorp naar Sang Touda. U antwoordt echter niet op de vraag maar geeft een vage beschrijving van hoe u via de hoofdstad dient te gaan (CGVS II, p.3). Bovendien zou Sang Touda 'heel ver' van Mehterlam liggen volgens u, hetgeen niet overeenstemt met de informatie van het CGVS (CGVS II, p.3). Khak Zar ligt volgens u in Alishang (CGVS II, p.4). Het ligt echter in uw district, Mehterlam. Het districtscentrum van de provincie Alingar zou volgens u dan weer in het veel verder gelegen dorp Kasegar liggen (CGVS II, p.3). Uw gefragmenteerde kennis over de dorpen in uw buurt doet dan ook vermoeden dat u zaken ingestudeerd hebt. U geeft aan dat u Chapara tegenkomt indien u uw dorp naar beneden gaat (CGVS I, p.4). U weet echter niet te noemen dat u daarvoor eerst het dorp Qalacha moet doorkruisen. Bovendien zegt u dat uw dorp ten oosten ligt van de hoofdstad (CGVS I, p.4). Uw dorp ligt echter in de noordelijke richting ervan. Tevens geeft u verkeerdelijk aan dat Baghaly in het oosten van uw dorp ligt (CGVS I, p.4). U heeft volgens uw eigen verklaringen 'nog nooit gehoord' van Ambir (CGVS II, p.6). Het is bevreemdend dat u geen weet hebt van dit omstreden dorp alwaar de Pashaii bevolking vandaan komt en wiens aanwezigheid in uw provincie voor wrijvingen zorgt.

Er werd u tijdens het eerste onderhoud gevraagd naar de dichtstbijzijnde kliniek, waarbij u claimt dat het in Tamira zou zijn (CGVS I, p.15). Volgens de informatie van het CGVS is er echter een kliniek in uw eigen dorp. Tijdens het tweede onderhoud bleek u hier plots wel van op de hoogte te zijn, hetgeen wederom doet vermoeden dat u zaken hebt ingestudeerd (CGVS II, p.3). Tevens geeft u aan dat er buiten de kliniek in uw dorp, géén andere klinieken meer in de buurt zouden zijn. De dichtstbijzijnde zou pas in Mehterlam zijn (CGVS II, p. II, p.4). In werkelijkheid echter is er een kliniek vlakbij uw dorp, in Somochan.

U wordt gevraagd de weg van uw dorp naar Jalalabad te beschrijven. U geeft echter enkel namen van dorpen die wat verder in uw district liggen (CGVS I, p.4). U kent de weg naar Jalalabad dus niet, ondanks het feit dat u aldaar uw job heeft uitgeoefend (CGVS I, p.4). Bovendien zegt u dat Baghaly eerst ligt op de weg (CGVS I, p.4). Daarmee zou u echter de verkeerde richting uitgaan, daar het noordelijk van uw eigen dorp ligt en u om naar Jalalabad te gaan meteen op de hoofdweg in zuidelijke richting dient te gaan. Bovendien zou het volgende dorp Chapara zijn, opnieuw geeft u Qalacha niet aan. U geeft daarna meerdere dorpen aan die niet aan de hoofdweg liggen en u dus niet zou moeten doorkruisen om naar om naar Jalalabad te gaan. Zo noemt u verkeerdelijk Maskoora, Pacha Khel en Kutab Zai (CGVS I, p.4). U weet echter zeer precies en met veel details en aanknopingspunten te duiden wat erin Jalalabad te vinden is. U noemt namen van hotels, u geeft locaties, u weet waar het politiehoofdkwartier is, de universiteiten en welke universiteit, het Pakistaans consulaat,... (CGVS II, p.4).

Er zou slechts één rivier door uw district lopen, namelijk die van Alishang (CGVS II, p.4). Het is bevreemdend dat u geen weet lijkt te hebben van de Alingar rivier, daar beiden samenkomen in uw district. U bent ook niet bekend met de hoofdwegen in uw district. Er zou er volgens u slechts één zijn, hetgeen niet overeenstemt met de beschikbare informatie (CGVS II, p.4).

U verklaarde voorts dat uw regio niet gevoelig is voor overstromingen (CGVS II, p.8). U heeft ook nog nooit gehoord van de Tomand dam (CGVS II, p.8). Die dam bevindt zich echter in uw dorp. Doordat hij enkele jaren voor uw vertrek vernietigd werd, is de hele regio gevoeliger geworden aan overstromingen. Het is bevreemdend dat u niet op de hoogte bent van het bestaan van een dergelijk belangrijke dam die zich nota bene in uw eigen dorp bevindt.

U werd tijdens het eerste onderhoud gevraagd om namen van enkele pleinen in Mehtarlam te noemen, maar u moest echter het antwoord schuldig blijven (CGVS I, p.14). Tijdens het tweede onderhoud werd de vraag u herhaald, waarop u plots een heel aantal namen van pleinen in Mehtarlam kon noemen, hetgeen eveneens tot nadenken stemt (CGVS II, p.4).

U beweert dat de mensen in Mehtarlam drinkbaar water krijgen via waterputten (CGVS II, p.7). Het is opmerkelijk dat iemand die zo dicht bij de hoofdstad woont, geen weet zou hebben van de waterleidingen aanwezig in de stad. Ondanks het feit dat 3G pas ingevoerd werd een klein jaar voor uw vertrek, weet u hier niet van (CGVS II, p.8). U heeft ook nog nooit gehoord van de 'Cricket Training Academy' in Mehtarlam. Immers, volgens u zijn er geen sportscholen in Mehtarlam (CGVS II, p.9)

Daarnaast heeft uw kennis over bekende personen in uw regio eveneens een ingestudeerd karakter. Zo kent u wel alle namen van de huidige en voormalige provinciegouverneurs maar kan u over die personen zelf niets meer vertellen. Over weet u Fazlullah Mujadedi naar eigen zeggen 'niets'. U weet niet wanneer hij gouverneur is geworden, noch weet u tot welke partij hij behoort. U heeft ook geen weet van de protesten toen hij ontslagen werd (CGVS I, p.11). U weet niet wie Razia Niazi is, een provincieraadslid (CGVS II, p.5). U weet dat Bibi Khord Roya in de provincieraad zit, maar heeft er geen idee van wie haar vader is, en of zij tot een politieke partij behoort, wat haar vorige job inhield, noch wat haar etniciteit is (CGVS II, p.5). U weet dat Sapi Hanifa Safi de verantwoordelijke voor vrouwenzaken was in uw regio. U weet echter niet dat zij reeds in 2012 vermoord werd (CGVS I, p.12). Van haar collega, Najia Sideqi, weet u wel dat zij gedood is (CGVS I, p.12). U kan echter niet vertellen hoe (CGVS I, p.14) of waar (CGVS II, p.6). U weet dat Abdul Karim Omaryar ooit nog politiechef in Laghman is geweest maar u kan niet zeggen aan het hoofd van welk district hij stond. U heeft er tevens geen idee van wat zijn etniciteit is. U weet ook niet wie zijn voorganger was (CGVS I, p.12). Over generaal Naqibullah kan u vlot vertellen dat hij in het parlement zit maar weet u niet dat hij zo bijzonder is omdat het een voormalige jihad-commandant betreft (CGVS I, p.13). U weet ook niet wat zijn etniciteit is (CGVS II, p.6). Abdul Latif Qayumi Ayubi, de gezondheidsverantwoordelijke van uw provincie, noemt u 'een zakenman' (CGVS I, p.12).

U claimt overigens gevlucht te zijn wegens bedreigingen van de taliban. U bent echter niet bekend met de lokale leiders en leden van de groepering. Zo heeft u nog nooit gehoord van mullah Hazrat (CGVS I, p.13), de voormalige schaduwgouverneur van uw provincie. U weet ook niet wie commandant Rohullah Kahoon is (CGVS I, p.14). Overigens hebt u ook nog nooit gehoord van de lokale talibanleiders genaamd Hatahullah en Khudi Noor (CGVS I, p.15). U weet ook niet wie commandant Saboor is (CGVS I, p.15).

Daarnaast blijkt uit informatie waarover het CGVS dat het district Mehtarlam een volatiele regio is waar een groot aantal veiligheidsincidenten gebeurde in de periode dat u er zou geleefd hebben. Wanneer u echter wordt gevraagd naar veiligheidsincidenten kan u enkel vaagweg zeggen dat u weet heeft van een zelfmoordaanslag die de Amerikanen wilden doden. U preciseert echter niet wanneer, waar, hoe of door wie het juist gebeurde, noch kan u andere details geven (CGVS I, p.14). Wanneer u wordt gevraagd of u zich andere incidenten herinnert, kan u enkel het incident waarbij de districtschef gedood werd, weergeven (CGVS I, p.14). Wanneer u gevraagd wordt naar natuurrampen, geeft u plotsklaps aan dat de districtschef van Alishang vermoord is in een explosie (CGVS I, p.13). Gevraagd naar een aanval op burgers in Laghman, door de NAVO, claimt u dat enkele leden daarvan uit hun auto stapten en zo mensen doodschoten. Bovendien kon de regering er volgens u niet op reageren (CGVS I, p.13). Dat u niet weet dat de burgers stierven door een luchtaanval en de toenmalige president van Afghanistan er zelf een onderzoek naar vorderde, doet verbazen. U heeft ook geen kennis van de protesten die plaatsvonden in Mehtarlam, twee jaar voor uw vertrek. Bovendien geeft u aan dat die plaatsvonden omdat de Amerikanen een huis aangevallen hebben, waar zich vrouwen in bevonden (CGVS I, p.14). De protesten kwamen er echter na een koranverbranding en waren groot nieuws. Een klein aantal maanden voor u het land verliet, vonden er opnieuw protesten plaats in Mehtarlam, zij het om andere redenen. Ook hiervan heeft u nog nooit gehoord (CGVS I, p.14). Enkele maanden voor uw vertrek was er een aanval op een checkpoint van de Afghaanse Lokale politie in Alishang, het district dat begint op enkele kilometers van uw dorp. Ook hier heeft u nog nooit van gehoord (CGVS I, p.15). Er wordt u gevraagd naar een luchtaanval op de lokale talibancommandant genaamd Saboor, maar ondanks al die informatie, weet u niets over deze gebeurtenis (CGVS I, p.15). U weet ook niet van een luchtaanval door de taliban zelf in het naburige district Alishang, op slechts enkele weken voor u het land ontvluchtte (CGVS I, p.15). U weet ook niet van het incident zo'n twee jaar voor uw vertrek waarin de NAVO de schaduwgouverneur van uw provincie gedood heeft (CGVS I, p.15). Dat is bijzonder daar de raid bovendien de dood betekende van enkele andere lokale talibanleiders. Het betreft overigens een heel grote operatie. U wordt hier nogmaals naar gevraagd,

waarop u vertelt dat het zou gaan om een luchtaanval (CGVS I, p.15). De aanval werd echter op de grond uitgevoerd.

Tot slot vertoont ook uw kennis van de Afghaanse kalender enkele lacunes. Zo denkt u dat de datum van het gehoor, 10 oktober, overeenkomt met een dag in Assad of Sonbula (CGVS I, p.3). Dat is niet correct. Daarenboven claimt u dat de laatste maand van de lente Assad zou heten (CGVS I, p.3). Het betreft echter Jawza.

De door u voorgelegde documenten kunnen aan het bovenstaande niets wijzigen. Vooreerst moet er worden benadrukt dat documenten enkel geloofwaardige verklaringen kunnen ondersteunen en nooit op zich zelf vermeende feiten kunnen bewijzen. Uit informatie van het CGVS blijkt overigens ook dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en dat het gemakkelijk is om vervalste Afghaanse documenten aan te schaffen, zowel in Afghanistan als in het buitenland (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Wat betreft de bemerkingen van uw raadsman over zaken die verkeerd zouden begrepen zijn door de tolk, dient opgemerkt dat dit loutere post factum verklaringen betreft. Hoe dan ook wijzigen de bemerkingen niets aan bovenstaande beoordeling.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Laghman heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Wat betreft uw profiel als tijdschriftenverdelers in Jalalabad dient opgemerkt te worden dat dit op zich niet volstaat om u de vluchtelingenstatus toe te kennen. U heeft, zoals hierboven reeds vermeld, immers niet aannemelijk gemaakt dat u reeds in het verleden vervolgd werd door de taliban, noch dat de taliban op de hoogte zou zijn van uw functie. Verder dient erop gewezen te worden dat deze functie geen profiel betreft met een grote zichtbaarheid of publiek karakter. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker om internationale bescherming over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker om internationale bescherming, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS I, p.2). Het volstaat niet om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit. Voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming is het van uitermate groot belang dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven is op zich niet problematisch, maar het is wel belangrijk dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarover het CGVS beschikt en waarop deze beslissing is gebaseerd, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) en c), van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker gaat dieper in op de definiëring van het begrip vluchteling door artikel 1 van het Verdrag van Genève en past de vier elementen van deze bepaling toe op zichzelf. Daarbij wijst hij erop dat hij in België is en zich dus buiten zijn land van herkomst bevindt en dat hij voor een bedrijf heeft gewerkt dat pro-Amerikaanse magazines verspreidde waardoor hij in de negatieve aandacht is gekomen van de taliban en zijn land van herkomst moest verlaten. Onder verwijzing naar het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van UNHCR van 19 april 2016 stelt verzoeker dat het een algemeen feit is dat de familieleden van de mensen die voor dergelijke bedrijven werken door de taliban vervolgd worden.

Verder verwijst verzoeker naar paragraaf 199 van het handboek van UNHCR waarin gesteld wordt dat tegenstrijdige en onnauwkeurige verklaringen op zich niet voldoende zijn om tot een weigering van de vluchtelingenstatus te besluiten en dat de onderzoeker de verantwoordelijkheid heeft om dergelijke verklaringen te evalueren in het licht van de verschillende omstandigheden van het dossier. Hij vervolgt dat UNHCR tevens opwerpt dat aan de kandidaat-vluchtelingen het voordeel van de twijfel gegund is, op voorwaarde evenwel dat hun vluchtverhaal geloofwaardig is en dat, om de geloofwaardigheid van een kandidaat-vluchteling te beoordelen, rekening dient te worden gehouden met zijn persoonlijkheid, onder

meer zijn intellectuele vermogens, leeftijd en psychologische stoornissen. Verzoeker merkt op dat hij via het land naar België gekomen is en dat men geen psycholoog of psychiater hoeft te zijn om te beseffen dat mensen die via het land naar België komen enorm getraumatiseerd zijn. Ten slotte stelt verzoeker dat hij de bescherming van zijn land van herkomst niet kan invoeren omdat de lokale autoriteiten niet in staat zijn om zichzelf te beschermen.

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel is als volgt onderbouwd:

“Verweerster stelt dat verzoeker niet meewerkt aan dit onderzoek. Verzoeker is niet ermee akkoord. Verzoeker heeft informatie gegeven over zijn identiteit, verblijfplaatsen en tewerkstelling.

Verzoeker meent dat verweerster zich diep vergist wanneer ze stelt dat aan verblijf van verzoeker in Afghanistan geen geloof gehecht wordt. Dit is een flagrante miskenning van het gehoorverslag. Verzoeker heeft op een zeer coherente wijze de kennisvragen van verweerster geantwoord.

Verweerster stelt dat verzoeker niet wist waar zijn dorp gelegen is. Verzoeker wenst te verwijzen naar pagina 3 van het gehoor verslag (1ste gehoor) waarin het volgende staat:

Waar ben je geboren?

Laghman provincie

Meer info?

Alishang village

Bedoel je het districtscentrum?

Het is in de provinciale hoofdstad, 8 km ervandaan.

Over welke district gaat het dan?

Alishang

Verweerster stelt dat verzoeker foutief gezegd heeft dat verzoeker de naam van de provinciale hoofdstad foutief als Laghman gezegd heeft.

Verzoeker verwijst naar pagina 3 van zijn eerste gehoor waarin het volgende staat:

Naam van provinciale hoofdstad?

Laghman

Is dat de hoofdstad of de provincie?

De hoofdstad is Mehterlam, de provincie is Laghman.

Verzoeker meent dat verweerster zich schuldig maakt aan foutieve of selectieve lezing van het gehoorverslag.

Verzoeker wenst te verwijzen naar pagina 3 en 4 van het tweede gehoorverslag waarin hij op een super gedetailleerde wijze uitleg gegeven heeft over zijn regio.

Ter illustratie wenst hij te verwijzen naar een paar voorbeelden:

Pagina 3 - 2de gehoor: in het oosten is Baghaly, en is een berg, sommige huizen zijn erop, sommige onder, het wordt 'sartapa' 'uphill) genoemd.

Hoe kan verzoeker dergelijke details kennen zonder daar gewoond te hebben?

Pagina 3 - tweede gehoor: hoe ge je naar Sang toda?

Er ZIJN VEEL DOPREN NA HET MIJNE? Eerst moet je naar de hoofdstad gaan nen dan van daar uit ga je naar Sang Touda, maar het is heel ver van daar.

Kan iemand dergelijke informatie over een spontane vraag van verweerster instuderen? Natuurlijk niet.

Pagina 4 tweede gehoor: als je naar Naw Lam wil gaan welke dorpen paseer je?

Eerste Baghaly, dan Maskura, dan pacha khali, dan kotob zai, en dan naar beneden is er Now lam, er is een weg.

*Kan iemand dit instuderen op een spontane vraag van verweerster?
NEE.*

*In welk district ligt Barakzai,
Twee dorpen na het mijne, onderaan Shamakat,
In welk district?*

Alishang

Let mij een de weg uit van uw dorp naar Jalalabad.

Eerst ga ik naar het kerkhof, dan ga ik een voertuig in, eerst Baghalay, dan chapara, maskura, pacha khail, is de vierde, De vijfde is gotob zai, dan naw lam, dan guja seh, dan desh RAna ofte Chandalam, dan Alikhel, dan Qalai Dama, daarna Tamira, dan ise er het ziekenhuis, naar beden is er TAngera, dan Nanekzai, dan kom jein de stad, dan ben je in de hoofstad en wijzig je van transport. Dan neem je OV naar jalalabad.

*Kan iemand dit instuderen?
Natuurlijk niet.*

Of:

Zijn er hotels in Mehtarlam,

Ja,

Er wordt eentje gebouwde, hotel Sharwali.

OF:

De namen van de pleinen - een spontane vraag van verweerster.

Verweerster probeert de indruk te wekken dat verzoeker dingen ingestudeerd heeft. Verweerster verwijst in haar beslissing naar het volgende punt nl. de namen van de omliggende districten.

Verweerster stelt dat verzoeker nagelaten heeft om de naam van district Qarghayi te noemen. Verzoeker meent dat dit een positieve indicatie is dat hij dingen niet ingestudeerd heeft.

Iemand die dingen instudeert zal nooit de naam van een district vergeten. Hij zal kleine dingen vergeten om in te studeren maar grote dingen zoals de namen van districten zal hij zeker niet vergeten.

Wat betreft de naam van de dorpen die niet overeenstemmen met de kaart van verweerster zal verzoekende partij in de loop van de procedure bijkomende opzoekingswerk doen om dit te weerleggen.

Verzoeker wenst ook te verwijzen naar pagina 4 van zijn eerste gehoor waar verweerster hem het volgende vroeg:

Ooit een kaart gezien van uw district?

Ja,

Mensen die dingen instuderen geven nooit toe dat ze naar de kaarten gekeken hebben.

Verweerster stelt dat de rivier van Alingar samen komt met de rivier van Alishang in het district van verzoeker.

Verzoeker zal dit punt zelf tijdens de zitting weerleggen.

Verweerster stelt dat tijdens het eerste gehoor verzoeker de namen van geen enkele pleinen kan noemen en ze verwijst naar pagina 14 van het gehoorverslag. Verweerster stelt dat verzoeker in zijn tweede gehoor wel de namen van de pleinen kenden.

Verzoeker kijkt naar pagina 14 van het gehoorverslag en hij vindt deze 'vaststelling' van verweerster niet.

Verzoeker meent dat hij veel vragen correct geantwoord heeft en dat verweerster ten onrechte hem verwijt dingen ingestudeerd te hebben.

Verweerster heeft geen rekening gehouden met de voorgelegde documenten van verzoeker omdat verzoekers verklaringen niet geloofwaardig waren.

U mag de internationale bescherming van iemand niet op z'n oppervlakkige wijze onderzoeken.

*Verweerder heeft nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom:
Zij geen rekening houdt met het profiel van verzoeker*

Een dergelijke handelwijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat dit middel gegrond is."

2.1.3. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM en van de artikelen 48/4, § 2, b) en c), en 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet.

Het middel is als volgt onderbouwd:

"Verweerder heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B - grond.

Hierbij wenst verzoeker te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de 'sliding scale':

"Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming".

Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door zijn profiel.

Verweerder heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom ze aan verzoeker geen subsidiaire beschermingsstatus niet toegekend heeft."

2.2. Stukken

Er worden geen nieuwe stavingstukken aan het verzoekschrift gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt om zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Verzoeker voert aan dat hij afkomstig is uit het dorp Alishing van het district Mehterlam in de provincie Laghman (Afghanistan) en dat hij er bedreigd werd door de taliban.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat hij niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de provincie Laghman, daar zijn kennis over zijn plaats van herkomst te beperkt is en niet overeenstemt met de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) en de door hem voorgelegde documenten hieraan niets niet kunnen wijzigen. De commissaris-generaal oordeelt dat gelet

op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst in Afghanistan, er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Wat betreft verzoekers profiel als tijdschriftenverdelers in Jalalabad merkt de commissaris-generaal op dat dit op zich niet volstaat om verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen.

Verzoeker slaagt er niet in voorgaande motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten of te weerleggen.

Bij de beoordeling van de feitelijke kennis van de regio van herkomst van een verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het door deze verzoeker aangehouden profiel. De Raad onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop hij in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot zijn onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet toe kan leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoekers kennis van zijn beweerde regio van herkomst niet alleen beperkt is, maar soms ook niet in overeenstemming met de objectieve informatie daarover.

Vooreerst treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze vaststelt dat verzoeker niet weet in welk district zijn dorp gelegen is. Tijdens het eerste gehoor op het CGVS stelde verzoeker dat zijn district Alishang zou heten (adm. doss., stuk 12, gehoorverslag 12 oktober 2017, p. 3), terwijl het door hem aangegeven dorp in het district Mehterlam ligt (adm. doss., stuk 21, map met 'landeninformatie', OCHA, "*Laghman Province: Mehtarlam / Bad Pash District, Reference Map*" (met een uitvergroete kaart van het gebied waar Alishang gesitueerd is)). Uit de door verzoeker in het verzoekschrift aangehaalde passage uit het gehoorverslag blijkt dat hij zijn dorp verkeerdelijk in het district Alishang situeerde. Verzoeker overtuigt dan ook niet dat uit deze passage zou blijken dat hij wel wist waar zijn dorp gelegen is. Voorts weet verzoeker dat er een nieuw district is met de naam Bad Pakh, maar kan hij niet duiden wanneer dat district gemaakt is en kan hij zelfs niet aangeven of hij op dat moment nog een kind was (adm. doss., stuk 12, gehoorverslag 12 oktober 2017, p. 12). Verzoeker stelde tevens verkeerdelijk dat het dorp Mustafa, dat volgens hem ongeveer drie à vier dorpen verder van zijn dorp ligt, en het dorp Islam Abad in hetzelfde district als zijn dorp zouden liggen (adm. doss., stuk 12, gehoorverslag 12 oktober 2017, p. 15). In een later gehoor op het CGVS verklaarde verzoeker nog dat de omliggende districten Alishang, Surobi en Dawlat Shah zijn, doch liet hij na het district Qarghayi te noemen, een district dat zijn volledige noordgrens met het district Mehterlam deelt (adm. doss., stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud van 12 april 2018, p. 5). In zoverre verzoeker voorhoudt dat deze vergetelheid een positieve indicatie vormt dat hij dingen niet ingestudeerd heeft daar iemand die dingen instudeert nooit de naam van een district zal vergeten, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Hetzelfde kan worden gesteld met betrekking tot verzoekers bewering dat mensen die dingen instuderen nooit toegeven dat ze naar de kaarten van hun district gekeken hebben. In het tweede interview op het CGVS werden tevens verschillende dorpsnamen uit verzoekers regio opgegeven, doch verzoeker herkende deze niet. Zo kende verzoeker Kunj, Tarakay, Arena en Shahda niet (adm. doss., stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud van 12 april 2018, p. 3-4). Over de dorpen Turki en Khak Zar verklaarde verzoeker dan weer foutief dat deze niet in zijn district zijn (adm. doss., stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud van 12 april 2018, p. 4 en 5). Gevraagd naar Harmal, een dorp niet bijster ver van zijn beweerde dorp, gaf verzoeker aan dat dit richting Alingar gelegen is, maar de naburige dorpen kon verzoeker niet noemen (adm. doss., stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud van 12 april 2018, p. 3). Gevraagd welke dorpen men tegenkomt als men van zijn dorp naar Sang Touda gaat, antwoordde verzoeker niet op de vraag maar gaf hij een vage beschrijving van hoe men er via de hoofdstad dient heen te gaan. Bovendien verklaarde verzoeker dat het van Mehterlam nog heel ver zou zijn tot Sang Touda (adm. doss., stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud van 12 april 2018, p. 3), doch dit stemt niet overeen met de informatie uit het administratief dossier (stuk 21, map met 'landeninformatie', OCHA, "*Laghman Province: Mehtarlam / Bad Pash District, Reference Map*" (met een uitvergroete kaart van het gebied waar Alishang gesitueerd is)). Over het districtscentrum van de provincie

Alingar verklaarde verzoeker verkeerdelijk dat dit in het veel verder gelegen dorp Kasegar zou liggen (adm. doss., stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud van 12 april 2018, p. 3). Tijdens het eerste gehoor op het CGVS gaf verzoeker aan dat hij Chapara tegenkomt indien hij zijn dorp naar beneden gaat, doch vergat hij hierbij te vermelden dat hij daarvoor eerst het dorp Qalacha moet doorkruisen (adm. doss., stuk 12, gehoorverslag 12 oktober 2017, p. 4). Bovendien verklaarde verzoeker tijdens dit interview dat zijn dorp ten oosten ligt van de hoofdstad (adm. doss., stuk 12, gehoorverslag 12 oktober 2017, p. 4), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat dit in de noordelijke richting ervan ligt (stuk 21, map met 'landeninformatie', OCHA, "*Laghman Province: Mehtarlam / Bad Pash District, Reference Map*" (met een uitvergroete kaart van het gebied waar Alishing gesitueerd is)). Van het dorp Baghaly gaf verzoeker dan weer verkeerdelijk aan dat dit in het oosten van zijn dorp ligt (adm. doss., stuk 12, gehoorverslag 12 oktober 2017, p. 4), terwijl dit ten noorden van Alishing gelegen is. Ten slotte is het bevreemdend dat verzoeker verklaarde nog nooit gehoord te hebben van Ambir, terwijl de Pashaii bevolking, wiens aanwezigheid in zijn provincie voor wrijvingen zorgt, uit dit omstreken dorp vandaan komt (adm. doss., stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud van 12 april 2018, p. 6). De gefragmenteerde kennis over de dorpen in zijn buurt die verzoeker heeft tentoongespreid, doet wel degelijk vermoeden dat hij bepaalde zaken ingestudeerd heeft. Verzoeker wil laten uitschijnen dat iemand dergelijke zaken niet kan instuderen, doch er wordt niet ingezien waarom dit niet mogelijk zou zijn. Verzoeker gaf immers zelf al aan dat hij een kaart van zijn beweerde district heeft gezien (adm. doss., stuk 12, gehoorverslag 12 oktober 2017, p. 4).

Voorts laat verzoeker de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven inzake zijn gebrekkige kennis over zijn beweerde regio van herkomst volledig ongemoeid:

"Er werd u tijdens het eerste onderhoud gevraagd naar de dichtstbijzijnde kliniek, waarbij u claimt dat het in Tamira zou zijn (CGVS I, p.15). Volgens de informatie van het CGVS is er echter een kliniek in uw eigen dorp. Tijdens het tweede onderhoud bleek u hier plots wel van op de hoogte te zijn, hetgeen wederom doet vermoeden dat u zaken hebt ingestudeerd (CGVS II, p.3). Tevens geeft u aan dat er buiten de kliniek in uw dorp, géén andere klinieken meer in de buurt zouden zijn. De dichtstbijzijnde zou pas in Mehtarlam zijn (CGVS II, p. II, p.4). In werkelijkheid echter is er een kliniek vlakbij uw dorp, in Somochan.

U wordt gevraagd de weg van uw dorp naar Jalalabad te beschrijven. U geeft echter enkel namen van dorpen die wat verder in uw district liggen (CGVS I, p.4). U kent de weg naar Jalalabad dus niet, ondanks het feit dat u aldaar uw job heeft uitgeoefend (CGVS I, p.4). Bovendien zegt u dat Baghaly eerst ligt op de weg (CGVS I, p.4). Daarmee zou u echter de verkeerde richting uitgaan, daar het noordelijk van uw eigen dorp ligt en u om naar Jalalabad te gaan meteen op de hoofdweg in zuidelijke richting dient te gaan. Bovendien zou het volgende dorp Chapara zijn, opnieuw geeft u Qalacha niet aan. U geeft daarna meerdere dorpen aan die niet aan de hoofdweg liggen en u dus niet zou moeten doorkruisen om naar om naar Jalalabad te gaan. Zo noemt u verkeerdelijk Maskoora, Pacha Khel en Kutab Zai (CGVS I, p.4). U weet echter zeer precies en met veel details en aanknopingspunten te duiden wat erin Jalalabad te vinden is. U noemt namen van hotels, u geeft locaties, u weet waar het politiehoofdkwartier is, de universiteiten en welke universiteit, het Pakistaans consulaat,... (CGVS II, p.4).

(...)

U verklaarde voorts dat uw regio niet gevoelig is voor overstromingen (CGVS II, p.8). U heeft ook nog nooit gehoord van de Tomand dam (CGVS II, p.8). Die dam bevindt zich echter in uw dorp. Doordat hij enkele jaren voor uw vertrek vernietigd werd, is de hele regio gevoeliger geworden aan overstromingen. Het is bevreemdend dat u niet op de hoogte bent van het bestaan van een dergelijk belangrijke dam die zich nota bene in uw eigen dorp bevindt."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Voorts werd verzoeker tijdens het eerste gehoor op het CGVS gevraagd om de namen van bekende pleinen in Mehtarlam te noemen, doch antwoordde verzoeker hierop "*geen idee*" te hebben (adm. doss., stuk 12, gehoorverslag 12 oktober 2017, p. 14). Tijdens het tweede onderhoud werd deze vraag herhaald en kon verzoeker plots een heel aantal namen van pleinen in Mehtarlam noemen (adm. doss., stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud van 12 april 2018, p. 4). In tegenstelling tot wat verzoeker in het tweede middel voorhoudt, vinden deze vaststellingen wel degelijk steun in de gehoorverslagen. Ook deze vaststellingen geven aan dat verzoeker informatie over zijn beweerde regio van herkomst instudeerde.

Verder kan worden opgemerkt dat verzoeker de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

"U beweert dat de mensen in Mehtarlam drinkbaar water krijgen via waterputten (CGVS II, p.7). Het is opmerkelijk dat iemand die zo dicht bij de hoofdstad woont, geen weet zou hebben van de waterleidingen aanwezig in de stad. Ondanks het feit dat 3G pas ingevoerd werd een klein jaar voor uw vertrek, weet u

hier niet van (CGVS II, p.8). U heeft ook nog nooit gehoord van de 'Cricket Training Academy' in Mehtarlam. Immers, volgens u zijn er geen sportscholen in Mehtarlam (CGVS II, p.9)

Daarnaast heeft uw kennis over bekende personen in uw regio eveneens een ingestudeerd karakter. Zo kent u wel alle namen van de huidige en voormalige provinciegouverneurs maar kan u over die personen zelf niets meer vertellen. Over weet u Fazlullah Mujadedi naar eigen zeggen 'niets'. U weet niet wanneer hij gouverneur is geworden, noch weet u tot welke partij hij behoort. U heeft ook geen weet van de protesten toen hij ontslagen werd (CGVS I, p.11). U weet niet wie Razia Niazi is, een provincieraadslid (CGVS II, p.5). U weet dat Bibi Khord Roya in de provincieraad zit, maar heeft er geen idee van wie haar vader is, en of zij tot een politieke partij behoort, wat haar vorige job inhield, noch wat haar etniciteit is (CGVS II, p.5). U weet dat Sapi Hanifa Safi de verantwoordelijke voor vrouwenzaken was in uw regio. U weet echter niet dat zij reeds in 2012 vermoord werd (CGVS I, p.12). Van haar collega, Najia Sideqi, weet u wel dat zij gedood is (CGVS I, p.12). U kan echter niet vertellen hoe (CGVS I, p.14) of waar (CGVS II, p.6). U weet dat Abdul Karim Omaryar ooit nog politiechef in Laghman is geweest maar u kan niet zeggen aan het hoofd van welk district hij stond. U heeft er tevens geen idee van wat zijn etniciteit is. U weet ook niet wie zijn voorganger was (CGVS I, p.12). Over generaal Naqibullah kan u vlot vertellen dat hij in het parlement zit maar weet u niet dat hij zo bijzonder is omdat het een voormalige jihad-commandant betreft (CGVS I, p.13). U weet ook niet wat zijn etniciteit is (CGVS II, p.6). Abdul Latif Qayumi Ayubi, de gezondheidsverantwoordelijke van uw provincie, noemt u 'een zakenman' (CGVS I, p.12).

U claimt overigens gevlucht te zijn wegens bedreigingen van de taliban. U bent echter niet bekend met de lokale leiders en leden van de groepering. Zo heeft u nog nooit gehoord van mullah Hazrat (CGVS I, p.13), de voormalige schaduwgouverneur van uw provincie. U weet ook niet wie commandant Rohullah Kahoon is (CGVS I, p.14). Overigens hebt u ook nog nooit gehoord van de lokale talibanleiders genaamd Hatahullah en Khudi Noor (CGVS I, p.15). U weet ook niet wie commandant Saboor is (CGVS I, p.15). Daarnaast blijkt uit informatie waarover het CGVS dat het district Mehtarlam een volatiele regio is waar een groot aantal veiligheidsincidenten gebeurde in de periode dat u er zou geleefd hebben. Wanneer u echter wordt gevraagd naar veiligheidsincidenten kan u enkel vaagweg zeggen dat u weet heeft van een zelfmoordaanslag die de Amerikanen wilden doden. U preciseert echter niet wanneer, waar, hoe of door wie het juist gebeurde, noch kan u andere details geven (CGVS I, p.14). Wanneer u wordt gevraagd of u zich andere incidenten herinnert, kan u enkel het incident waarbij de districtschef gedood werd, weergeven (CGVS I, p.14). Wanneer u gevraagd wordt naar natuurrampen, geeft u plotsklaps aan dat de districtschef van Alishang vermoord is in een explosie (CGVS I, p.13). Gevraagd naar een aanval op burgers in Laghman, door de NAVO, claimt u dat enkele leden daarvan uit hun auto stapten en zo mensen doodschoten. Bovendien kon de regering er volgens u niet op reageren (CGVS I, p.13). Dat u niet weet dat de burgers stierven door een luchtaanval en de toenmalige president van Afghanistan er zelf een onderzoek naar vorderde, doet verbazen. U heeft ook geen kennis van de protesten die plaatsvonden in Mehtarlam, twee jaar voor uw vertrek. Bovendien geeft u aan dat die plaatsvonden omdat de Amerikanen een huis aangevallen hebben, waar zich vrouwen in bevonden (CGVS I, p.14). De protesten kwamen er echter na een koranverbranding en waren groot nieuws. Een klein aantal maanden voor u het land verliet, vonden er opnieuw protesten plaats in Mehtarlam, zij het om andere redenen. Ook hiervan heeft u nog nooit gehoord (CGVS I, p.14). Enkele maanden voor uw vertrek was er een aanval op een checkpoint van de Afghaanse Lokale politie in Alishang, het district dat begint op enkele kilometers van uw dorp. Ook hier heeft u nog nooit van gehoord (CGVS I, p.15). Er wordt u gevraagd naar een luchtaanval op de lokale talibancommandant genaamd Saboor, maar ondanks al die informatie, weet u niets over deze gebeurtenis (CGVS I, p.15). U weet ook niet van een luchtaanval door de taliban zelf in het naburige district Alishang, op slechts enkele weken voor u het land ontvluchtte (CGVS I, p.15). U weet ook niet van het incident zo'n twee jaar voor uw vertrek waarin de NAVO de schaduwgouverneur van uw provincie gedood heeft (CGVS I, p.15). Dat is bijzonder daar de raid bovendien de dood betekende van enkele andere lokale talibanleiders. Het betreft overigens een heel grote operatie. U wordt hier nogmaals naar gevraagd, waarop u vertelt dat het zou gaan om een luchtaanval (CGVS I, p.15). De aanval werd echter op de grond uitgevoerd.

Tot slot vertoont ook uw kennis van de Afghaanse kalender enkele lacunes. Zo denkt u dat de datum van het gehoor, 10 oktober, overeenkomt met een dag in Assad of Sonbula (CGVS I, p.3). Dat is niet correct. Daarenboven claimt u dat de laatste maand van de lente Assad zou heten (CGVS I, p.3). Het betreft echter Jawza."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

De kennis die verzoeker wel meent te kunnen aantonen, doet aan de voorgaande conclusies aangaande zijn ongeloofwaardige herkomst geen afbreuk. De informatie die verzoeker gaf over zaken met betrekking tot zijn omgeving weegt immers niet op tegen de hogervermelde vaststellingen inzake zijn (gebrek aan)

kennis omtrent zijn regio van herkomst, nu zij ofwel eerder vaag en algemeen, ofwel moeilijk verifieerbaar is en bovendien eenvoudig kan worden ingestudeerd.

Ook de documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (stuk 20, map met 'documenten') kunnen geen afbreuk doen aan het voorgaande. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Wat de werkcificaten, de werkbadge, het werkcontract en de Afghaanse magazines betreft, wordt er bovendien op gewezen dat verzoekers functie als tijdschriftverdelers in Jalalabad *in casu* niet in vraag wordt gesteld.

Door in het eerste middel ter verklaring van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen nog voor te houden dat hij enorm getraumatiseerd is daar hij "via het land naar België" is gekomen, slaagt verzoeker er andermaal niet in de Raad te overtuigen. Van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn veiligheid en zijn leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij bij machte is om een correct zicht te bieden op zijn werkelijke plaats van herkomst. Daargelaten verzoekers blote beweringen dienaangaande, kan uit de stukken waarop de Raad vermag acht te slaan op generlei wijze blijken dat traumatische ervaringen hem zouden verhinderd hebben om volwaardige verklaringen hierover af te leggen. Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker tijdens het gehoor in staat was om gedetailleerde verklaringen af te leggen en beschrijvingen te geven. Bovendien werd door verzoeker op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van psychologische problemen waardoor hij moeilijkheden zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren. Verzoeker brengt evenmin een medisch attest bij ter staving van zijn beweringen in dit verband.

Uit het geheel van de voorgaande motieven blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij daadwerkelijk afkomstig is uit de provincie Laghman. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben afgespeeld.

Ten slotte wordt, in tegenstelling tot wat verzoeker in het tweede middel voorhoudt, in de bestreden beslissing wel degelijk rekening gehouden met zijn profiel. Hierover wordt met name het volgende gesteld: *"Wat betreft uw profiel als tijdschriftenverdelers in Jalalabad dient opgemerkt te worden dat dit op zich niet volstaat om u de vluchtelingenstatus toe te kennen. U heeft, zoals hierboven reeds vermeld, immers niet aannemelijk gemaakt dat u reeds in het verleden vervolgd werd door de taliban, noch dat de taliban op de hoogte zou zijn van uw functie. Verder dient erop gewezen te worden dat deze functie geen profiel betreft met een grote zichtbaarheid of publiek karakter."*

Verzoeker brengt geen argumenten aan om deze motivering te weerleggen of te ontkrachten. Bijgevolg wordt deze door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit de provincie Laghman en dat er bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.4.3. Wat betreft artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld, maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit de provincie Laghman, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen. Verzoeker licht immers niet toe – en de Raad ziet niet in – hoe uit de loutere omstandigheid dat verzoeker in Jalalabad tijdschriftenverdelers is geweest kan worden afgeleid dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een groter risico zou lopen om te worden blootgesteld aan willekeurig geweld dan andere burgers.

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. In zoverre verzoeker het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden acht, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens twee interviews kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.8. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient ten slotte te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.3.10. De aangevoerde middelen zijn, in de mate dat ze ontvankelijk zijn, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend achttien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN